

Mál nr. 48/2012**M og****Vátryggingafélagið V v.frjálsrar ábyrgðartryggingar og slysatryggingar launþega.****Maður slasaðist þegar kassar duttu á hann þ. 25.2.2006****Gögn.**

1. Málskot móttakið þ. 3.2.2012 ásamt fylgiskjölum 1-9
2. Bréf V dags. 2.3.2012 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

M var að vinna við fiskþökkunarvél þ.25.2.2006, þegar kassar féllu á hendi M og hann slasaðist. Slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins. M segir í málskoti að lyfta með kassa sem búið var að raða á hafi verið á leiðinni niður þegar samstarfsmaður hans hafi fært plötu handvirkt úr stað og við það hefðu kassar fallið og einn á hendi M. Í tilkynningu um slys til Tryggingarstofnunar ríkisins, sem M undirritar segir að M hafi verið að vinna við sjálfvirka kassastöflun þegar kassar hafi dottið af bretti sem verið var að færa til. Í tilkynningu til Vinnueftirlitsins segir að M hafi farið að laga til á brettinu þegar kassi datt en þá hafi annar kassi dottið á hendina á honum. Í tilkynningu um vinnuslys til VÍS sem undirrituð er af lögmanni M skv. Umboði segir “Þegar fulla brettið fór duttu kassar af brettinu. M fór að laga, þá dettur annar kassi á hendina á honum er hann er að taka kasaa með þeim afleiðingum að þumalfingur brotnar.” M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns og slysatryggingu launþega. Af hálfu M er því haldið fram að krafa um bætur úr launþegatryggingunni sé ekki fyrnd sbr. 1.mgr. 124.gr. laga nr. 30/2004 vátryggingasamningalaga. Í því sambandi er á það bent að M sé útlendingur sem hafi ekki verið kynntur réttur sinn af vinnuveitanda, en það hefði verið nauðsynlegt. Þá heldur M því fram að slysið hafi orðið vegna þess að annar starfsmaður færði til plötu, en sá starfsmaður hafi verið óvanur. M telur að vinnuveitandi hans hafi ekki gert ráðstafanir til að tryggja fullt öryggi starfsfólks. V hafnar bótaskyldu og bendir á að M hafi starfað hjá vinnuveitanda sínum um árabíl. V viðurkennir að ekki hafi verið tilkynnt um slysið til Vinnueftirlits en vísar til málavaxtalýsingar í tilkynningu til Tryggingarstofnunar ríkisins 28.9.2006, sem málsskotsaðili undirriti þá vísar V einnig til tilkynningar til Vinnueftirlits ríkisins 6.10.2008 varðandi málavexti. Á grundvelli ofangreindra lýsinga á málavöxtum segir V að fullyrðingar M um að samstarfsmaður hans eða saknæmur vanbúnaður af hálfu vátryggingartaka sé að öllu leyti ósannaður og rangur. V hafnar því bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu á þeim forsendum að ekkert bendi til þess að saknæm eða ólögmat háttsemi vinnuveitanda hafi orsakað tjón M nema fullyrðingar M á síðari stigum málsins. Þá segir V að ekkert bendi til þess að verkstjórn hafi verið ábótavant. Varðandi slysatrygginguna byggir V á því að vátryggingartaki hafi glatað rétti sínum til bóta vegna vanrækrar tilkynningaskyldu til félagsins í samræmi við 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004 og efnislega samhljóða ákvæðis skilmála umræddrar tryggingar. V byggir á því að M hafi verið ljósar afleiðingar slyssins ekki síðar en 20.6.2007 en slysið hafi ekki verið tilkynnt til V fyrr en 10.1.2011.

Álit.

Slys M var ekki tilkynnt til Vinnueftirlits og er það ámælisvert. Miðað við lýsingar sem M gefur á málavöxtum varðandi slysið og fram koma m.a. í tilkynningu til Tryggingastofnunar ríkisins, í tilkynningu til Vinnueftirlitsins og í tilkynningu til V verður ekki annað séð en slysið verði ekki rakið til vinnuveitanda M eða starfsfólks hans. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að vinnuaðstöðu, öryggi og verkstjórn hafi verið ábótavant. M á því ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns hjá V. Í því sambandi er tekið fram að útilokað er annað en að leggja málavaxtalýsingu sem fram koma í ofangreindum tilkynningum til grundvallar en ekki síðari tíma

frásögn M sem kemur fram í málskoti hans. M mátti vera ljósar varanlegar afleiðingar slyssins ekki síðar en 20.6.2007, en slysið var tilkynnt þ. 10.1.2011. M hefur því glatað rétti sínum til bóta vegna vanrækrar tilkynningaskyldu sbr. 1.mgr. 124.gr. laga .nr. 30/2004 um váttryggingasamninga. M á því ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega hjá atvinnurekenda sínum eða úr frjálsri ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns hjá V.

Reykjavík 3.4. 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.